

Nr 475.

Av herr **Widlund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 330, angående krigstidshjälp åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst.

I motion 438 av den 28 april i år har undertecknad hemställt om vissa ändringar i de förslag till krigstidshjälp åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst, som framlagts i kungl. propositionen nr 264 av den 16 april i år. I motionen framhölls efter en rekapitulering av en föregående motion i samma sak, bland annat huru levnadskostnadernas ytterligt starka ökning under endast ett års tid skapat förhållanden som krävde ett kraftigare ingripande från statsmakternas sida till lindrande av f. d. befattningshavarnas ekonomiska betryck.

I kungl. proposition nr 330 av den 16 april i år har framlagts förslag om krigstidshjälp åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst, att utgå efter grunder, som i propositionen närmare angivas.

På grund av genom statskontoret företagen utredning, har i kungl. propositionen föreslagits dels ett förslagsanslag av 700,000 kronor att upptagas å extra stat för år 1918 med rätt för Kungl. Maj:t att av tillgängliga medel under år 1917 låta utbetala vad som för ändamålet erfordras, dels under punkt b) § 2, bestämmelser för krigstidshjälpens storlek och former.

Med hänvisning till sid. 2 och 3 i motion nr 438 av 28 april får jag framhålla som min uppfattning, att den av statskontoret föreslagna krigstidshjälpens åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst icke kan anses så pass kraftig, att den kan bereda den lättnad i de ekonomiska bekymmer, som med densamma avses. De skäl jag föreburit för framförande av motion nr 438 äro lika väl gällande för här avsedda personer, som för de i sagda motion berörda.

Jag anser på grund därav, att krigstidshjälpens bör höjas med 50
Bihang till riksdagens protokoll 1917. 4 saml. 214 häft. (Nr 475—476.) 1

kronor per år för änka och 25 kronor per år för barn, utöver vad i kungl. propositionen föreslagits, samt att maximigränsen må höjas med 100 kronor i vissa fall. På grund av den korta tiden och enär möjligheter till närmare utredning för mig ej stå till buds, kan här ej redogöras för, huru stor ökningen av det för krigstidshjälpen erforderliga beloppet skulle bliva efter mitt förslag, men torde detta lätt nog kunna av resp. utskott erhållas.

I anslutning till vad som här ovan anförts, får jag därför härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta om utanordnande av krigstidshjälp på sätt under a) i kungl. propositionen nr 330 av den 16 april i år angives till belopp, som enligt vederbörlig uträkning kan bliva erforderligt; samt att propositionens punkt b) § 2 måtte erhålla följande lydelse:

Krigstidshjälpen utgår

till pensionsberättigad änka med 150 kronor, dock att hjälpen och pensionsförmånerna icke må tillhoppa överstiga 650 kronor för år räknat;

till pensionsberättigad änka med pensionsberättigade barn med 150 kronor till änkan och med 75 kronor för varje pensionsberättigat barn, dock att hjälpen jämte pensionsförmånerna icke må tillhoppa för änka och barn överstiga 1,000 kronor för år räknat;

till pensionsberättigat minderårigt barn utan pensionsberättigad moder med 75 kronor, dock att hjälpen och pensionsförmånerna icke må tillhoppa överstiga för ett barn 350 kronor, för två syskon 700 kronor och för tre eller flera syskon 1,000 kronor, allt för år räknat; samt

till annan pensionär 100 kronor, dock att hjälpen och pensionsförmånerna tillhoppa icke må överstiga 400 kronor för år räknat.

§§ 1, 3, 4 och 5 i likhet med vad i propositionen föreslagits.

Stockholm den 9 maj 1917.

Thure Widlund.